

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXIV. évfolyam 11. szám

2014. december

A mi karácsonyunk...

A karácsonyról nagyon sokféle véleménye van az embereknek. Egymást győzködik, hogy mit kell gondolni a karácsonyról, pedig csak az számít, hogy a Biblia mit mond a Megváltó megszületéséről. Isten örömteli eseménynek tartja, tehát ünnepelni való esemény. **„És monda az angyal nékik: Ne féljete, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz.” (Lk 2,10)**

Mi benne az ünnepelni való? „Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” (Lk 19,10) Megdöbentő. Jézus nem azért jött, hogy szép naplementét lásson, nem azért, hogy a Jordánban egy jót fürödjön, nem azért, hogy kiélje a hobbiját egy asztalosműhelyben. Csak értünk jött!

A régi időkben volt egyszer egy többgyermekes anya, aki nagy nyomorban élt. Mosónő volt, és sokszor a falu határában lévő szemétdombon turkálta ki a krumplicsövek, hogy legyen miből levest főzni. Egyik este az anya hazaérve egy rongyba csavart csecsemővel állított be. Elmondta a gyerekeinek, hogy az árokparton kidobva találta a kis árvát, és nem hagyhatta ott. Megértést várva mondta el a gyerekeinek, hogy tudja jól, hogy szűkösen élnek, de ezután, mivel eggyel többen lesznek, mindenki egy-egy kanál levest, egy-egy falat kenyér héjat adjon majd a kicsinek, mert – mondta -, az élet fontosabb, mint a leves és a kenyér.

Teltek az évek, a talált gyerek is nagyobbacska volt már, mikor egyik este az anya megint egy kisbabával állított haza, és

elmondta megint, hogy mi az ára annak, hogy a talált picinek is jusson ennivaló. Ekkor az előzőleg talált gyerek felháborodva felkiáltott és kijelentette, hogy ő ugyan nem akar adni a maga kevéskéjéből. Hiszen oly régóta vágyik már egy rongylabdára, meg más dolgokra, és most megint csak még kevesebb jut majd neki. És elege van az anyjából, hogy nem csak rájuk gondol, hanem neki fontos minden jött-ment idegen gyerek is.

Szinte kiált ebből a történetből a megtalált gyerek vérlázító önzősége, gonzsága. De kiáltson is, mert nekünk kell meghallani! Jézus azt mondja, hogy Őt ebben a földi életben semmi nem érdekli, csak az ember. Ő csak azért jött, hogy meghaljon értünk, és hogy megtaláljon az árok szélén és hazavigyen bennünket. Mert minden ember az árok szélén van eldobva, elveszve. És mennyi fájdalom látni NÉKI, hogy mi, kiket már hazavitt, nem akarjuk segíteni Őt abban a munkájában, hogy másokat is hazajuttasson.

Ezért mindig, ha szembe kerülünk bárki emberrel, jusson eszünkbe az, hogy őt most találta meg, most akarja hazajuttatni Jézus, aki most kér bennünket arra, hogy adjunk a kenyérünkből, a levesünkből, a türelmünkből, megértésünkből, védelmünkből, mert az élet fontosabb, mint a kenyér, a leves, a türelem stb. És ha azt látjuk, hogy „De az én testvérem olyan szemtelen, az anyósom olyan értetlen, a főnököm olyan rosszindulatú, a szomszédom olyan utálatos...” Akkor elég ha a karácsonyt végig gondoljuk.

Boldog Karácsonyt!

Szigeti Béla

A SZÉP KARÁCSONY

Azon az első "csendes éjszakán"
 Nem tudta senki más, csak égi Atyja,
 Hogy ott, a szűkös istálló-tanyán
 Szűz Mária a Messiást ringatja.
 Örvend a föld, karácsonyt ünnepel,
 Zendül az ének: Íme, itt a váltság!
 A Béke Nagy Királya jött közel!
 Mégis sokan a "kis Jézust" imádják.
 A szép karácsony áldott ünnepén,
 Ha a fenyőfán kigyúlnak a fények,
 Te álmétkodj a "testté lett Igén!"
 És adj hálát a béke Istenének!
 Tanulj szeretni, alázd meg magad,
 Kezedet nyújtsd szép simogatásra.
 Mutasd be Jézust, ne légy hallgató.
 Úgy élj, hogy bárki benned Krisztust lássa!

Gerzsényi Sándor

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hitmélyítő előadások

Tanulságos előadássorozatot hallhattunk Hetényi Attila testvértől november 1-én és 8-án a József utcai imaházban „**Generációk együtt**” címmel. Ebből az előadásból szeretnék egy kis összefoglalót készíteni.

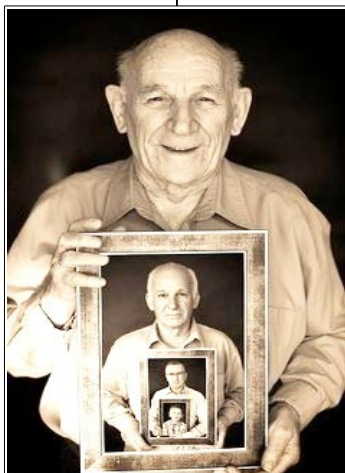
Az első hitmélyítő alkalom keretében az ige a Lk 1,5-17, valamint Mal 3,22-24 részekből lett felolvasva. Az ó szövetség ezekkel a bibliai ígéresekkel fordul át az új szövetségre, főleg az ismétlődő ígéresekben: „... *mielőtt eljön az Úr nagy napja, az atyák szívét a fiakhoz, a fiak szívét az atyákhoz fordítja*”. A generációs rés átkot vonz maga után. Nemzedékek egymást segítve milyen messzire juthatnának.

Lukács történetében Zakariás

imádsága meghallgattatik, egy gyermek fog születni, akinek nehéz missziói feladata lesz, az útkészítés. Pap lévén tudja, hogy a malakiási prófécia felé kell fordulnia. Malakiás szerint „... *eljön az Úr nagy napja*”. Az a nap el fog jönni, de a kérdés az, hogyan fogadjuk, mert erre a nemzedékre is kiosztotta Isten a tennivalót. A hitet örökíteni kell, és Isten nem alkuszik meg a középúttal, azzal hogy nemzedékek egymás mellett, párhuzamosan éljenek, Ő azt szeretné, hogy a nemzedékek egymás felé fordulva, egy irányba törekedjenek a megváltásnak útján, Jézus Krisztus felé. Az ige szerint nem minden fiatal eltévedt és engedetlen, és nem minden öreg igaz és példakép. Balgaság, és sok energiát veszítünk az egymás elleni harcban, és nem marad

erő a bűn ellen harcolni. A felelősség minden nemzedékre lebontható. Nemzedékek, ne mutogassunk egymásra, találjuk meg a közös hangot egymással, látnunk kell az irányt, amely felé nézhetünk, de az imádságot ne hagyjuk ki!

A második alkalommal a 78. zsoltárt olvasta fel Hetényi Attila testvér. Aszáf tanítása ez a zsoltár. Aszáf úgy érezte, hogy az intő példákat fel kell sorolni a következő nemzedéknek azzal a reménnyel, hogy ez majd tanulságul szolgál. Aszáf egy nemzedékváltás tanúja. Dávid kortársa volt. Dávid nagy mértékben növelte az ország területét, de a csatolt országrészek lakói nem voltak istenfélők. Aszáf félt hogy felnő egy olyan generáció, aki

nem ismeri Istent, és ez hihetetlenül veszedelmes. Át kell adni a régieknek az újak részére a tapasztalatokat.

Vannak olyan események, amelyek egyedüliek voltak a történelemben (pl. Golgota, Sínai-hegy, feltámadás), a következő nemzedék csak hallás után értesült róla. Ezek az események nagyon fontosak, mert mindannyiunknak köze van hozzá. Nekünk nem eltitkolni vagy akadályozni, hanem előre kell vinnünk Isten terveit. Isten a szövetségét generációkkal kötötte meg, és nagy baj, ha elhagyja Isten népe az Urat.

Mérjük le a kínálkozó új szokásokat, és ne a magunk örömét éljük meg, mert Isten elhagyásához nem kell a bűnben elmerülni! Fontos a nemzedékváltásban a nyílt beszéd. Keressük meg a helyét és idejét ebben a rohanó világban, hogy beszéljünk az értékekről, a felmerült problémákról, hitbéli dolgokról, és szeretettel tegyük ezt! A fiak pedig kérdezzenek bátran. Fontos a hagyomány, a tradíció is, sokszor nem szereti még a keresztény ember sem. Egy család- és nemzedékromboló korszakban élünk, ahol azt sugallják egymásnak az emberek, hogy „Valósítsd meg önmagad!” A jövőt építeni kell, és mi összeköttetésben vagyunk a múltbéli és a jövő generációval, hagyhatunk hátra bukásokat és áldásokat is. Az egészséges nemzedékváltás titka a titkok továbbítása.

Zárógondolat: az igerész 3-4. verse: amiket hallottunk és tudunk, az őseink elbeszéltek nekünk, nem titkolhatjuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az Úr dicsó tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.

Deák Ildikó

NYUGDÍJAS KLUB

Kedves, régi, ismerős vendéget üdvözölhettünk körünkben novemberi összejövetelünkön, **Dr. Szigeti Jenő**

professzort, aki említette, hogy prédikátor családban született, baptista kötődései vannak. 57 éve végez lelkészi szolgálatot. Édesapja jó barátja, Laczkovszki János testvér egykori egyházelnökünk volt.

Előadásának egy különleges címet adott: **Felesleges ember?**

A XX. században Amerikában megjelent egy szociológiai témájú könyv David Riesman tollából **Magányos tömeg** címmel. Feltette a kérdést: Van-e magányos ember? Nem akkor vagy magányos, amikor egy ember egyedül van, hanem amikor tömegben vagyunk és senki nem szólít meg. Pl. a villamoson, vagy bárhol, sajnos, még a gyülekezeteinkben is előfordulhat. Figyelmetlenség a másik ember iránt. Magányosak lehetünk, ha már nem lesz társunk. Elmagányosodhat az ember a migrációban – faluról-városba költözik, vagy országból-országba, nem ismeri a nyelvet, nem tud kommunikálni a másikkal.

A múlt leértékelődött? Egy buta mondat van az Internacionáléban: „A múltat végképp eltörölni...” Nem lehet a múltat eltörölni. Említett Szigeti testvér egy példát, ami sajnos megtörtént eset. Felfigyeltek egyik bankban arra, hogy valakinek a számláján már egy ideje sem be-, sem kifizetés nem történik. Amikor a nyomozóhatóság kiment az illető lakására, megállapították, hogy már fél éve haltott. Senki nem kereste.

Mit jelent az, hogy ember? A Biblia így mondja: kapcsolat. Ember-ember kapcsolat. Hatok a környezetemre, ő is rám, alkalmazkodom az időjáráshoz. Az ember össze van kötve az anyagi világgal. Nem vagyunk egyformák: Isten férfivá és nővé teremtett minket, a mennyben sem leszünk egyformák. Az ember szociális lény is, nemcsak biológiai. Tehát mit jelent az **adaptáció**: /alkalmazkodás/ ember-természet, ember-ember kapcsolatban. Önmagunkkal is párbeszédben vagyunk. A jobbik énünknek kell győzni. Nézzünk Jézusra! Ember-Isten viszonya: Ő szól hozzánk. A bűn a rövidzárlat. Isten harmóniára teremtett. Célunk, feladatunk, hogy a jeges űrt a szeretet melegével átvilágítsuk.

Nem akkor vagy egyedül, amikor elhagytak az emberek, hanem amikor te hagytad el az embereket! Van felesleges ember? Van, ha én hagyom el az embereket. A béna hogy kiáltott fel? „*Nincs emberem!*” A másik fontos dolog a cselekvés. Keresztény az, aki a másikért tud élni. Nem mindig fizikai erőnkkel kell segíteni, hanem egy jó szót mondani a másiknak. Mit mond Jézus: „*éhes voltam, en-*

nem adtatok..., vagy ha eggyel, a legkisebbekkel megcselekszitek, akkor velem tettétek meg”. Akkor leszek felesleges ember, ha nem teszem meg, beülök a bíró székébe, vagy tövist szúrok a másik oldalába. Soha annyi ember nem éhezett, mint ma, soha nem voltunk annyira tehetetlenek, mint ma. Izraelben a felépített elválasztó fal micsoda feszültséget teremt a palesztinok és izraeliek között. Nálunk is megtalálható ez belülről, pedig mit mond a **Fil 2,5**: „*Az az indulat legyen bennetek...*” Betlehemben elhangzott: „**Békesség a jóakarátú embereknek!**” Pál Tituszhoz írt levél 2,11-15-ig mondja: „*Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek*” Mire tanít: megtagadván a hitetlenséget. Mindig hiszel? Te vagy az Isten simogató tenyere? Világi kívánság, haszonelvűség, mindent megöl a pénz. Mértékletesnek lenni az élet minden területén.

Végszóként elmondott testvérünk egy történetet egy tanyán élő, idős Mari néniről, akinek az otthonba történő elhelyezéséért ő is közbenjárt. Amikor jöttek érte, körbevette az ott élő néhány ember és nem engedték el azzal a jelszóval: „Mari néni köll!” **Nem lesz felesleges ember, ha környezetünkben betöltjük szolgálatunkat!**

Szabó Mária

ADVENTI GYERTYÁK

Téged már lángra gyújtott Isten,
boldogan lobban fel a fényed,
világos körülötted minden,
mert Lelke szent tüze éltet.

Boldog vagy már! De egyedül vagy...

S ha gyúlnak az adventi fények,
társak után vágyik a szíved.

Magányos gyertyaszál az élted,
amíg meg nem osztod a fényed,
míg nem adod tovább a lángot,
amit Isten Szentlelke gyújtott.

Vár a többi adventi gyertya,
kéri a lángot, add tovább!

Hidd el, nem lesz kisebb a fényed,
ha lángra gyújtasz egy új gyertyát!

Advent fényei már ragyognak,
lángocskái égre lobognak...,

S ha majd karácsony fénye integet,
- lehetsz még egy tartalék gyertya,
meggyújtani a negyediket!

Oláh Lajosné

Innen – onnan

Megkértem Istent, hogy segítsen

Karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, amiket korábban nem tudtam. Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kisfiút, aki olyan ötéves forma lehetett, s egy babát szorított a mellkasához. Csak a haját simogatta a babának és olyan szomorúan nézett. Aztán a kisfiú odafordult a mellette álló idős hölgyhöz:

- Nagyi, biztos, hogy nincs elég pénzem arra, hogy megvegyem ezt a babát?

Az idős hölgy ezt felelte: - Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.

Aztán megkérte a fiút, hogy várjon itt öt

percet, amíg ő elmegy szétnézni. Hamar el is ment. A kisfiúnak még mindig a kezében volt a baba. Végül elindultam felé és megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni a babát? - Ezt a babát szerette a húgom leginkább, és ezt akarta a legjobban karácsonyra. Nagyon biztos volt benne, hogy a télapó elhozza neki.

Azt válaszoltam, hogy talán a télapó el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt:

- Nem, a télapó nem viheti neki oda, ahol most ő van. Oda kell ahhoz adnom az anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgocskámnak, amikor odamegy. - A szemei olyan szomorúak voltak, amíg ezt mondta. - A húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa azt mondja, hogy anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a húgomhoz.

Megkértem a kisfiút, hogy várjon meg, míg visszajövök az üzletből. Ezután mutatott egy nagyon kedves kis fotót magáról, amelyen éppen nevetett. Aztán azt mondta nekem: - És még azt is akarom, hogy anya vigye neki ezt a képet is, így soha nem fog engem elfelejteni. Szeretem az anyukámat, és azt kívánom, bárcsak ne kellene elhagyni engem, de apa azt mondja, hogy el kell mennie, hogy a húgommal lehessen.

Aztán ismét a babára nézett a szomorú szemével nagyon csendesen. Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam és kivettem belőle pár papírpénzt, és megkérdeztem a fiút: - Mi lenne, ha megszámolnánk a pénzed, hátha mégis elég lenne?

- Oké! - mondta. Remélem, van elég.

Én hozzáadtam némi pénzt a fiúéhoz anélkül, hogy látta volna, majd elkezdte a számlolást. Elég pénz volt a babára, még egy kicsivel több is.

A fiú ezt mondta: - Köszönöm Istenem, hogy adtál elég pénzt. - Aztán rám nézett és

hozzátette: - Megkértem tegnap Istent mielőtt lefeküdtem aludni, hogy segítsen, legyen elég pénzem, hogy megvehessem ezt a babát, így anyukám neki tudná adni a húgomnak. Meghallgatott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak, de azért ezt már nem mertem kérni Istentől. De ő mégis adott nekem eleget. Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát.

Pár perc múlva visszajött az idős hölgy, majd távoztak. Teljesen más hangulatban fejeztem be a vásárlást, mint ahogy elkezdtem. Sehogys tudtam kiverni a kisfiút a fejemből. Aztán eszembe jutott a helyi újság cikke, amelyik említett egy részeg embert, aki ütközött egy másik kocsival, amelyben egy fiatal nő és egy kislány volt. A kislány azonnal meghalt, az anya kritikus állapotban van. Ez a család lenne a kisfiú családja?

Két nappal azután, hogy találkoztam a kisfiúval, megakadt a szemem egy újságcikken amely arról tudósított, hogy a fiatalasszony elhunyt. Nem tudtam megállítani magam, hogy ne vegyek egy csokor fehér rózsát, majd ezzel a ravatalozóba mentem, ahol a fiatalasszony ki volt téve a látogatóknak, akik így megtehették az utolsó búcsújukat a temetés előtt. Ott feküdt a koporsóban egy csokor fehér rózsát tartva a kezében a fotóval, a baba a mellkasára volt helyezve. Sírva hagytam el a helyiséget, úgy éreztem, hogy az életem örökre megváltozott. Azt a szeretetet, amit ez a kisfiú érzett az anyukája és a húga iránt még a mai napig is nehéz elképzelnem...

Közreadta: H.A.

AZ ÓRÁSMESTER

Egy kisváros szélén élt egy órásmeister népes családjával. Kis műhelyében sok különböző óra volt a falakra függesztve, melyeket maga szerkesztett. Némelyek vígan ketyegtek, mások lassan és méltóságteljesen mérték az időt nehéz ingájukkal. Az órásnak ügyes kezei voltak és fürge észjárása. Teste viszont beteges volt és lábai teljesen bénák. Nem tudott egyedül mozogni, és ezért legtöbb idejét a műhelyében töltötte. A kisváros lakói nem voltak nagyon gazdagok, és ezért kevesen jöttek órát vásárolni. Többnyire csak javításra hozták be órájukat.

Egyszer meglátogatta a mestert egy barátja. Ő is elhozta megjavítani egy öreg óráját. Amíg az órás javította az órát, a barátja érdeklődéssel figyelte a kiállított órákat. Csodálkozott a különlegességükön és tökéletes technikájukon.

- Valóságos művész vagy, a te óráid igazi kincsek - mondta neki.

Az órás csak legyintett a kezével. Saját gondjainak volt elfoglalva, az elismerés nem nagyon viaszta meg. Nem volt szokása siránkozni, panaszkodni, de mégis megnyitotta szívét barátja előtt: - Minek nekem ezek a kincsek, ha úgysen veszi meg senki őket? Csak itt ketyegnek és nézik az én nyomorúságomat. Alig tudom eltartani a családomat. Beteg vagyok és rokkant, csak ülhetek, és mindig újabb és újabb óraszerkezetet találok ki. De minek? Kinek? Nem kínálhatom őket senkinek, hogy vegye meg.

A barát csendben volt, mintha nem is hallaná. Elfogultan figyelt egy órát. - Ez az óra gyönyörű, nagyon jól sikerült darab.

- Igen, igazad van, nagyon pontosan jár, ehhez igazítom a többi órát is - felelte az órás.

- Csak az a kár, hogy olyan nagy ólomdarabokkal terhelted meg - mondja a barát, és levette a súlyt az óráról. Az óra ekkor megszűnt ketyegni és lassan az ingája is megállt.

- Mit csinálsz, hiszen elvetted a hajtóerőt! Teljesen megállt! - mérgelődött az órás.

Ekkor a barát elmosolyodott és visszahelyezte a súlyt az órára. Megbökte az ingát, és az óra új-

ból elindult. - Nagy mester vagy, kedves barátom! Pontosan tudod, mekkora hajtóerőre, súlyra van szüksége a különböző óráknak - dicsérte az órasmestert a barátja.

Éppen így a mi mennyei Mesterünk is jól tudja, mire van szükségünk nekünk is, hogy soha senkit túl ne terheljen. Isten azt akarja, hogy mindnyájan hasznosak legyünk, hogy legyünk alkotók, de azt is akarja, hogy tudjuk: tőle mindenben függőek vagyunk. Azt akarja, hogy bízzunk benne és bizalommal legyünk iránta, mert ha elvenné a mi terhünket, ha mi azt akarjuk, hasznavehetetlenek lennénk, mint az órák súly nélkül.

Közreadta: H.A.

A KARÁCSONY SZÍVE: A SZERETET

Kedves Atyánk!

Karácsony van. Ismét arra gondolhatunk, hogy egyszer nagyon-nagyon megajándékoztad ezt a világot önmagaddal fiadban, a Jézus Krisztusban. Köszönjük, hogy újra eszünkbe juttatod: minden ajándék, amit adunk vagy adni fogunk, csak halvány mása, jelképe ennek. Köszönjük, hogy szíved megdobbant egy betlehemi bölcsőben, és azóta is, aki nagyon figyel, vagy akinek fáj a szíve, belehallgathat a te szíved dobogásába, mert az fiad beszéde, fiad élete, a mi Urunk Jézus Krisztusunké, aki itt járt ezen a földön. Nekünk adtad őt, Uram, és mi, emberek, meggyilkoltuk. Nem tudunk ebbe beletörődni, újra és újra belefájdul az életünk, a szívünk, hogy visszautasítottuk a te ajándékozt, és mégis vágyakozunk utána. Töltsd be újra és újra ezt az igaz vágyat, amíg végre megtanuljuk Tőled az igazi szeretetet, az Agapét! Ámen.

Gyökössi Endre

Gondolatok

- Amit az ünnep előtt adsz az ünnepre, az jobban gyarapít téged, mint amit az ünnep egyszeri alkalommal képes lesz neked nyújtani.

(Antoine de Saint-Exupéry)

- A karácsony, a szeretet és advent a várakozás megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár - jól várakozik, s már a várakozása is felér egy hosszú - hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé, szabad és mentes a birtoklás minden görcsétől, ki-elégíthetetlen éhétől, szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák, percek kattogó, szenvtelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

(Pilinszky János)

- Karácsonykor csak az vak, akinek nincs szeretet a szívében. (Barbara Pease)
- „Küszöbön áll a nap, az egyetlen egy nap az évben, mely hivatalosan is a Szereteté. Háromszázhatvanöt nap közül háromszázhatvannégy a gondjaidé, a céljaidé, munkádé, és a szereteté csupán egy, s annak is az estéje egyedül. Pedig hidd el, Ismeretlen Olvasó, fordítva kellene legyen. Háromszázhatvannégy nap a Szereteté, s egyetlen csak a többi dolgoké, s még annak is elég az estéje.”

(Wass Albert)

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil és neje
Gálffy Imre	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Szabó László
Kántor Ida	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kiss Tamara	Széll Imréné
Liptai Sándorné	Sziksai Lajosné
Magyar Gyula	Tóth Imréné
Nagy Sándor	Vida Sándorné
Oláh Zsolt	

„Uram, Istenem, hozzád kiáltottam és te meggyógyítottál engem!” (Zsoltárok 30,3) Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Ujvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

CIPŐSDOBOZ AKCIÓ

GYÚJTÓPONT 1084. Budapest, VIII.
ker. József utca 12.

Nyitva tartás 2014. december

7. vasárnap	14. vasárnap	félemelet	8:30-10 óra
10. szerda	17. szerda	félemelet	17-18 óra

Akiknek gyűjtünk:

Menedék Alapítvány Kiskunmajsai Területi
Igazgatóság
6120 Kiskunmajsa, Marispuszta 253/A.
T: 06-77-483-008

E-mail: menedekvaros@freemail.hu

	Fiú	Lány
életkor	fő	fő
3 hónapos	1	2
2 éves	1	2
3-4 éves	3	2
5 éves	2	5
6-7 éves	5	7
8 éves	4	2
9 éves	2	3
10 éves	0	3
11-12 éves	6	3
13-14 éves	4	4
16 éves	6	0
17 éves	1	2
összesen	35	35

Gyülekezeti programok

dec. 05. - 18:30 Ifjúsági alkalom
dec. 11. - 18:00-19:30 Kórház misszió
dec. 13. - 16:00 IN MEDIAS
BRASS FÚVÓS QUINTET /2011 - JUNIOR
PRIMA DÍJ/ ÉS A BAPTISTA KÖZPONTI
ÉNEKKAR jótékonyági koncertje /belépés
ingyenes, adományt elfogadunk/
dec. 20.-15:00 Nyugdíjas Karácsony
dec. 21.-15:00 Olajág Otthonban istentisztelet
dec. 25.-10:00 Ünnepi istentisztelet
dec. 26.-10:00 Gyermekkarácsony
dec. 28.-9:00 imaóra
dec. 28.-10:00 Istentisztelet/ du nincs
összejövetel
dec. 31.-18:00 Istentisztelet
jan. 1. -17:00 Istentisztelet

Ifjúsági programok:

dec. 5. Ifjúsági klub Sólóyom Attilával: Advent
a hétköznapiakban
dec. 6. Ifi vs. Vezetők bowling mérkőzés
dec. 12. Ifjúsági klub
dec. 19. Ifjúsági karácsony
dec. 31. Ifjúsági szilveszter

Egyéb program

FÓRUMBESZÉLGETÉS:

Bibliai fenevad bélyege-e a mikrochip?

Időpont: 2014. dec. 7-én 16 órakor

Helyszín: Nap utcai Baptista Gyülekezet
1082 Nap u. 40.

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

de. 9:00 imaóra,

de. 10:00 istentisztelet

du. 17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

19:00 énekóra

Mindenkit szeretettel várunk!